Написав Яна Демчук
Понеділок, 10 лютого 2014, 11:27

Тополенько,даруй мені листочок,
Хоча б один,тобі не буде мало!
Вплету його у днів своїх віночок,
Ще зранку,поки сонечко не встало.

Тополенько,нехай почує вітер
Моїх думок,нелічених задуму
І у шатрі твоїх широких вітів
Сховає їх від радості і суму.

Люблю я ці сумні осінні ночі,
Коли в сопілку місяць виграває!
Я до висот свої підношу очі,
В молитві тихій Господа шукаю.

От як кому,а як на мене осінь
Це - сум беріз і шелест тополиний,
Схвильована,неначе море просинь
І в небі крик прощання журавлиний.